Dosarul nr. 2c-111/2025;
2-25157947-48-2c-11112025

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

11 mai 2026 mun. Străşeni

Judecătorul din Judecătoria Străşeni, sediul central Dorina Croitor, examinând în procedură scrisă cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată cu valoare redusă depusă de „Policontract" SRL către SA „Adonis Agro Prim" privind încasarea datoriei, precum şi compensarea cheltuielilor de judecată,

CONSTATAT:

ÎN FAPT

1. La 10 noiembrie 2025, SRL „Policontract" a depus cerere de chemare în judecată către SA „Adonis Agro Prim" privind încasarea datoriei, precum şi compensarea cheltuielilor de judecată.
2. În susţinerea cererii a indicat că, la baza relaţiilor comerciale dintre părţi, în legătură cu neexecutarea obligaţiilor de achitare a mărfurilor livrate, în prezent SRL „Adonis Agro Prim" are o datorie faţă de SRL „Policontract" în valoare de 4158,00 lei, care s-a format ca urmare a neachitării mărfurilor livrate la datele de 27.06.2024 şi 28.06.2024.
3. Circumstanţele de fapt scoase în evidenţă, precum şi faptul că, potrivit art. 862 alin. (3) lit. a) din Codul civil, termenul de executare a obligaţiei pecuniare, stabilit în contractul încheiat între profesionişti, care are ca obiect livrarea de bunuri, executarea de lucrări sau prestarea de servicii, nu poate depăşi 30 de zile, iar doar în cazul în care termenul de executare a obligaţiei pecuniare rezultate dintr-un contract prevăzut la alin. (1) sau (2) nu este determinat şi nici nu rezultă din natura acesteia, obligaţia pecuniară trebuie executată în termen de 30 de zile de la data primirii de către debitor a facturii sau a unei cereri echivalente de plată, de la momentul expirării termenului de 30 de zile de la data emiterii facturilor fiscale debitorul se află în întârziere de plată a datoriei de 4158,00 lei, timp de 498 de zile.
4. Până în prezent, marfa livrată nu a fost achitată integral, datoria fiind în momentul de faţă de 4158,00 lei.
5. În acest mod, potrivit art. 862 alin. (3) din Codul civil, SRL „Adonis Agro Grup" se află în întârziere de plată a sumei de 4158,00 lei de la momentul expirării termenului de 30 de zile de la data când au fost emise facturile fiscale.
6. Prin cererea prealabilă din 17.10.2024, s-a solicitat achitarea, în termen de o zi de la data recepţionării, a datoriei în valoare de 4158,00 lei şi a dobânzii de întârziere în valoare de 1643,81 lei, calculată până la data de 17.10.2025.
7. În legătură cu lăsarea fără niciun răspuns a cererii prealabile, cu angajarea unui avocat pentru reprezentarea reclamantului în prezentul litigiu şi cu depunerea cererii de chemare în judecată, se impune încasarea din contul pârâtului a datoriei restante şi a dobânzii de întârziere (calculată deja până la data de 06.11.2025, în valoare de 1679,13 lei). De asemenea, se impune compensarea reclamantului, din contul pârâtului, a cheltuielilor suportate în legătură cu înaintarea cererii prealabile şi depunerea cererii de chemare în

judecată, în valoare de 5000,00 lei pentru serviciile avocatului, a sumei de 18,50 lei pentru plata serviciilor poştale, precum şi a taxei de stat şi de timbru, cu menţiunea că, potrivit art. 875 alin. (6) din Codul civil, plăţile efectuate de către debitor se impută, în primul rând, cheltuielilor, în al doilea rând, penalităţii şi altor prestaţii şi, la urmă, sumei de bază (capitalului).

8. Referitor la respectarea procedurii prealabile de soluţionare a litigiului, se impune menţiunea că, potrivit art. 22 alin. (4) lit. b) din Codul civil, notificarea se consideră ajunsă la destinatar atunci când este predată la adresa poştală indicată de destinatar în acest scop ori, în lipsa acesteia, la sediul destinatarului persoană juridică sau la domiciliul destinatarului persoană fizică, cu menţiunea că notificarea se consideră că a ajuns la destinatar după îndeplinirea uneia dintre cerinţele prevăzute la alin. (4), oricare dintre acestea este îndeplinită mai întâi.
9. Astfel, având la bază faptul neachitării de către debitor a datoriei scadente şi aflarea acestuia în întârziere, se impune încasarea din contul pârâtului a datoriei în valoare de 4158,00 lei şi a dobânzii de întârziere, calculată până la data de 06.11.2025 în valoare de 1679,13 lei.
10. Solicită încasarea în folosul SRL „Policontract” din contul pârâtului SRL „Adonis Agro Prim” a sumei de 4158,00 lei, cu titlu de datorie, şi a sumei de 1679,13 lei, cu titlu de dobândă de întârziere, calculată până la data de 06.11.2025, pecum şi compensarea cheltuielilor de judecată suportate de SRL „Policontract” din contul pârâtului SRL „Adonis Agro Prim”, în cuantum de 5503,00 lei, suportate în legătură cu depunerea prezentei cereri în instanţa de judecată.

ASPECTE GENERALE ŞI DE PROCEDURĂ

11. Prin Programul Integrat de Gestionare a Dosarelor, cererea în cauză a fost repartizată judecătorului Dorina Croitor la data de 11 noiembrie 2025.
12. La 12 noiembrie 2025, prin încheierea judecătorului Dorina Croitor (f.d.21) cererea sus nominalizată a fost primită în procedura cererilor cu valoare redusă, expediind pârâtului copia încheierii în cauză cu copia cererii de chemare în judecată şi toate actele anexe, la adresa indicată de reclamant, solicitând pârâtului SA „Adonis Agro Prim” depunerea referinţei în termen de 30 zile din momentul recepţionării copiei cererii.
13. Partea reclamantă şi partea pârâtă au fost notificate despre examinarea cauzei în procedura scrisă, fapt confirmat prin scrisoarea şi avizul de recepţie (f.d.23-24).
14. Prin urmare, deoarece pârâtul SA „Adonis Agro Prim”, după 30 zile, nu a depus referinţă la cererea de chemare în judecată, instanţa a decis examinarea cauzei în baza materialelor anexate la dosar.
15. Respectiv, instanţa a examinat cauza reieşind din art. 22 alin. (4) lit. b) Cod civil, prin care notificarea se consideră ajunsă la destinatar când este predată la adresa lui poştală.

LEGISLAŢIA RELEVANTĂ

16. Articolul 82 din Cod de procedură civilă prevede următoarele:
„Cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru şi cheltuielile de judecare a cauzei.”
17. Articolul 90 din Cod de procedură civilă prevede următoarele:

„Din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte: a) sumele plătite martorilor, interpreţilor, experţilor şi specialiştilor; b) cheltuielile de efectuare a cercetărilor la faţa locului; c) cheltuielile de înştiinţare şi chemare a părţilor în judecată; d) cheltuielile de transport şi de cazare suportate de părţi şi de alţi participanţi la proces în legătură cu prezentarea lor în instanţă; e) cheltuielile suportate de cetăţenii străini şi de apatrizi în legătură cu plata interpretului dacă tratatele internaţionale la care Republica Moldova este parte nu prevăd altfel; f) cheltuielile de căutare a pârâtului; g) cheltuielile de efectuare a expertizei; h) cheltuielile de executare a actelor judiciare; i) cheltuielile de asistenţă juridică; j) cheltuielile de declarare a insolvabilităţii; k) compensaţiile pentru timpul de muncă pierdut; l) alte cheltuieli necesare, suportate de instanţă şi de participanţii la proces."

18. Articolul 94 alin. (1)-(2) din Codul de procedură civilă, prevede că:
„Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului. (2) În cazul mai multor reclamanţi sau pâraţi, aceştia sânt obligaţi să compenseze cheltuielile de judecată în mod egal, proporţional sau solidar, în funcţie de interesul fiecăruia ori de caracterul litigiului dintre ei. Dacă unul dintre coparticipanţi a utilizat mijloace speciale de apărare judiciară, ceilalţi nu sânt responsabili de cheltuielile lui."
19. Articolul 96 alin. (1-1[1]) din Codul de procedură civilă prevede următoarele: „Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menţionate la alin. (1) se compensează părţii care a avut câştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat."
20. Articolul 118 alin.(1) şi (3) din Codul de procedură civilă prevede următoarele:
„Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sânt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate."
21. Articolul 121 din Codul de procedură civilă, prevede că:
„Instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului."
22. Articolul 130 alin.(1) din Codul de procedură civilă prevede următoarele: „Instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege."
23. Articolul 239 din Codul de procedură civilă, prevede că:
„Hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată."
24. Articolul 240 alin.(1) din Codul de procedură civilă prevede următoarele: „La deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii."

25. Articolul 276/2 alin.(1) din Codul de procedură civilă prevede că:
„Dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depăşeşte 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanţei, fără a se lua în considerare dobânzile, penalităţile, cheltuielile de judecată şi alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă.”
26. Articolul 276/3 alin.(1)-(2) din Codul de procedură civilă prevede următoarele:
„Procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este scrisă. Judecătorul poate dispune citarea participanţilor la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar sau dacă admite solicitarea uneia dintre părţi de a examina cererea în şedinţă publică. Judecătorul poate să respingă o astfel de solicitare în cazul în care consideră că, ţinând cont de împrejurările cauzei, nu sânt necesare dezbateri publice. Respingerea se dispune printr-o încheiere motivată care poate fi atacată odată cu fondul.”
27. Articolul 276/4 alin.(1)-(3) din Codul de procedură civilă prevede următoarele:
„Instanţa soluţionează cauza şi adoptă dispozitivul hotărârii într-un termen de cel mult 6 luni de la data depunerii cererii. Dacă, după ce i s-au comunicat cererea de chemare în judecată şi înscrisurile anexate, pârâtul nu depune referinţă, soluţionarea cererii se face în baza materialelor anexate la dosar. Hotărârea judecătorească adoptată se publică pe pagina web a instanţei judecătoreşti şi se comunică participanţilor la proces, inclusiv prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor.
28. Art. 9 alin.(1-2) din Codul civil prevede următoarele:
„Drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sunt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile generale şi de la sensul legislaţiei civile. Drepturile şi obligaţiile civile apar: a) din contracte şi din alte acte juridice; b) din acte emise de o autoritate publică, prevăzute de lege drept temei al apariţiei drepturilor şi obligaţiilor civile; c) din hotărâre judecătorească în care sunt stabilite drepturi şi obligaţii; d) în urma creării şi dobândirii de patrimoniu în temeiuri neinterzise de lege; e) în urma elaborării de lucrări ştiinţifice, creării de opere literare, de artă, în urma invenţiilor şi altor rezultate ale activităţii intelectuale; f) în urma cauzării de prejudicii unei alte persoane; g) în urma îmbogăţirii fără justă cauză; h) în urma altor fapte ale persoanelor fizice şi juridice şi a unor evenimente de care legislaţia leagă apariţia unor efecte juridice în materie civilă.”
29. Art. 10 alin. (1) Cod civil al RM, prevede următoarele:
„Persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă pînă la proba contrară”. Buna credinţă conform prevederilor art. 11 Cod civil - Este un standard de conduită a unei părţi, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere şi luarea în cont a intereselor celeilalte părţi la raportul juridic.(2) În special, este contrar bunei-credinţe ca o parte să acţioneze în contradicţie cu declaraţiile pe care le-a făcut anterior sau cu comportamentul pe care l-a avut anterior în cazul în care cealaltă parte, în detrimentul său, s-a bazat în mod rezonabil pe acele declaraţii sau acel comportament.”
30. Art. 774 alin. (1) din Cod Civil prevede următoarele:
„În virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face”.
31. Art. 776 alin. (1) din Cod Civil prevede următoarele:

„Obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii”.

32. Art. 858 alin. (2) din Cod Civil prevede următoarele:
„Obligaţia trebuie să fie îndeplinită în modul corespunzător, la locul şi timpul stabilit”.

33. Art. 901 alin. (5) din Cod Civil prevede următoarele:
„Neexecutarea obligaţiei înseamnă orice abatere, cu sau fără justificare, de la executarea corespunzătoare a obligaţiei şi include neexecutarea totală sau parţială a obligaţiei, executarea necorespunzătoare sau cu întârziere a obligaţiei”.

34. Art.934 din Codul civil prevede următoarele:
„Creditorul are dreptul la despăgubiri pentru întregul prejudiciu cauzat prin neexecutarea obligaţiei, cu excepţia cazului în care debitorul demonstrează că neexecutarea este justificată. (2) Despăgubirile trebuie să acopere doar prejudiciul suferit de creditor care este consecinţa directă şi necesară a neexecutării. (3) Prejudiciul reparat prin despăgubiri cuprinde şi prejudiciul viitor care, în mod rezonabil, s-ar fi produs. (4) Prejudiciul cuprinde prejudiciul patrimonial şi nepatrimonial (moral). (5) Debitorul răspunde pentru fapta reprezentantului său şi a persoanelor cărora lea încredinţat executarea obligaţiei în aceeaşi măsură ca pentru propria faptă.”

35. Art.936 din Codul civil prevede următoarele:
„Despăgubirile pentru prejudiciul patrimonial cauzat prin neexecutarea obligaţiei reprezintă suma de bani care va pune creditorul, pe cît este posibil, în situaţia în care s-ar fi aflat dacă obligaţia s-ar fi executat în mod corespunzător. Aceste despăgubiri acoperă dauna suferită real (inclusiv cheltuielile suportate şi reducerea valorii bunului) şi profitul ratat de creditor. (2) Creditorului îi revine sarcina de a demonstra mărimea prejudiciului pentru care cere despăgubiri.”

36. Art. 942 Cod civil prevede următoarele:
„În cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadenţă, creditorul are dreptul la dobîndă de întîrziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenţei plăţii pînă la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin. (2) ori la o altă rată prevăzută de dispoziţiile legale speciale. (2) Rata dobînzii de întîrziere este egală cu rata prevăzută la art. 874 plus 5 puncte procentuale pe an, în cazul în care debitorul este un consumator, sau 9 puncte procentuale pe an, în celelalte cazuri. Cu toate acestea, dacă înainte de scadenţă obligaţia pecuniară era purtătoare de dobîndă prevăzută de contract, în scopul determinării ratei dobînzii de întîrziere, creditorul poate înlocui rata prevăzută la art. 874 cu rata dobînzii prevăzute de contract. (3) Debitorul consumator are dreptul să facă dovada că prejudiciul suferit de creditor ca urmare a întîrzierii plăţii este mai mic decît rata legală a dobînzii de întîrziere. (4) În cazul în care s-a stipulat o clauză penală, creditorul poate să ceară, la alegere, fie dobînda de întîrziere calculată conform dispoziţiilor prezentului articol, fie penalitatea pentru întîrziere. De asemenea, creditorul poate cere despăgubiri pentru prejudiciul cauzat în partea neacoperită de dobînda de întîrziere. (5) Pe perioada în care suma de bani nu este plătită la scadenţă cu justificare, debitorul datorează doar dobînda de întîrziere la rata prevăzută la art.874. Debitorul consumator nu datorează asemenea dobîndă de întîrziere. (6) Orice clauza contrară dispoziţiilor prezentului articol în detrimentul consumatorului este lovită de nulitate absolută.”

37. Art. 992 din Cod Civil prevede următoarele:

„Contract este acordul de voinţă realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice. (2) Contractului îi sînt aplicabile normele cu privire la actul juridic”.

MOTIVAREA INSTANŢEI

38. Audiind poziţia părţilor şi studiind materialele dosarului, instanţa de judecată consideră cererea de chemare în judecată întemeiată, şi necesar de a fi admisă parţial, din următoarele considerente.
39. Astfel, instanţa reţine că, între SRL „Policontract” şi SA „Adonis Agro Prim” s-au stabilit raporturi juridice obligaţionale comerciale privind livrarea bunurilor, fapt confirmat prin facturile fiscale anexate la dosar. Facturile respective sunt semnate şi ştampilate de reprezentanţii părţilor şi confirmă atât livrarea mărfii de către reclamant, cât şi recepţionarea acesteia de către pârât, fără obiecţii.
40. Din materialele cauzei rezultă că reclamantul şi-a executat integral şi corespunzător obligaţiile contractuale, fapt confirmat prin facturile, semnate şi ştampilate de ambele părţi, fără obiecţii din partea pârâtului. Aceste acte constituie dovadă deplină a livrării bunurilor şi a recepţionării acestora de către pârât, fără obiecţii.
41. Instanţa constată că pârâtul nu şi-a executat obligaţia de plată a preţului bunurilor recepţionate, iar probe care să confirme stingerea obligaţiei ori contestarea cuantumului datoriei nu au fost prezentate.
42. Prin urmare, instanţa constată că reclamantul a demonstrat existenţa raportului obligaţional, executarea obligaţiilor asumate şi cuantumul creanţei solicitate, în timp ce pârâtul nu a prezentat probe care să confirme executarea obligaţiei de plată sau existenţa unor circumstanţe care să înlăture răspunderea contractuală. În aceste condiţii, pretenţia privind încasarea datoriei în sumă de 4158 lei urmează a fi admisă.
43. Întrucât pârâtul nu a executat la scadenţă obligaţia pecuniară de achitare a preţului bunurilor livrate, reclamantul este îndreptăţit să solicite dobânda de întârziere prevăzută de art. 942 Cod civil. Instanţa verifică calculul prezentat de reclamant şi constată că dobânda de întârziere în cuantum de 1679,13 lei a fost calculată în conformitate cu prevederile legale, iar pârâtul nu a prezentat obiecţii sau un calcul alternativ.
44. Cu referire la pretenţia reclamantului privind încasarea în beneficiul său de la pârât a cheltuielilor de judecată, instanţa menţionează la înaintarea acţiunii civile a fost achitată taxa de stat în cuantum de 287,12 lei şi taxa de timbru în mărime de 200 lei, fapt confirmat prin notele de plată nr. 998564641893 şi nr.993564647454 din 06 noiembrie 2025 (f.d.5-6).
45. Astfel, în corespundere cu prevederile art. 94 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată pentru taxa de stat şi taxa de timbru vor fi dispuse spre încasare în beneficiul SRL „Policontract” de la SA „Adonis Agro Prim”.
46. Cu referire la cheltuielile de asistenţă juridică, pornind de la practica şi jurisprudenţa dezvoltată de CEDO, cheltuielile de asistenţă juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate şi rezonabile ca mărime. Pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii CEDO, se evidenţiază necesitatea prezentării de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor, a următoarelor documente: dovada achitării onorariilor avocaţilor (copii de pe dispoziţiile de plată prin virament sau bonurile de plată); copia de pe facturile de strictă evidenţă, emisă pentru clienţi-persoane juridice şi în alte cazuri stabilite

de legislaţie; listă detaliată a actelor/acţiunilor efectuate de avocat şi a timpului aferent acestora (cu tariful şi orarul).

47. Pentru determinarea cuantumului compensaţiei acordate, instanţa de judecată, pentru a face o apreciere corectă, va mai ţine cont de: complexitatea cauzei; noutatea şi dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speţă; aportul avocatului la soluţionarea cauzei; timpul şi munca depusă de avocat; aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistenţa (cunoştinţe tehnice speciale, cunoaşterea profundă a unor reglementări de profil, cunoaşterea limbilor străine, a altor procedee de comunicare cu clienţi specifici etc.); faptul în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare; rezultatul obţinut; restricţiile de timp impuse de client şi de circumstanţele cauzei; natura şi durata relaţiei dintre avocat şi client; experienţa, reputaţia şi abilitatea avocatului; justificarea şi ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză; suma despăgubirilor pretinse/obţinute în cauză; alţi factori, la discreţia instanţei de judecată.
48. Totodată, în jurisprudenţa constantă a Curţii Europene a Drepturilor Omului (cauza Costin versus România, hotărârea din 26 mai 2005; cauza Străin şi alţii versus România, hotărârea din 21 iulie 2005; cauza Petre versus România, hotărârea din 27 iulie 2006, etc.) s-a statuat că partea care a câştigat procesul nu va putea obţine rambursarea unor cheltuieli decât în măsura în care se constată realitatea, necesitatea şi caracterul lor rezonabil.
49. Instanţa constată că la materialele cauzei este anexată factura fiscală nr. EBC000040949 din 17.10.2025 emisă pentru serviciile de asistenţă juridică prestate reclamantului. Totuşi, simpla prezentare a facturii fiscale nu dovedeşte prin ea însăşi achitarea efectivă a serviciilor juridice facturate. Or, pentru compensarea cheltuielilor de asistenţă juridică, partea urmează să prezinte probe care să confirme nu doar angajarea obligaţiei de plată, ci şi suportarea efectivă a cheltuielilor pretinse. În lipsa dovezilor privind achitarea onorariului avocatului şi a altor acte care să permită verificarea caracterului real, necesar şi rezonabil al cheltuielilor solicitate, instanţa apreciază că pretenţia privind compensarea cheltuielilor de asistenţă juridică urmează a fi respinsă.
50. Sintetizând cele expuse mai sus şi examinând probatoriul administrat la dosar prin raportarea acestuia la prevederile art. 118, 121 – 122 Codul de procedură civilă, instanţa reiterează că acţiunea reclamantului SRL „Policontract” este întemeiată şi urmează a fi admisă parţial.
51. Conform art. 82, art. 94, art. 238-241, art. 276^2 -276^4 Cod de Procedură Civilă al Republicii Moldova instanţa de judecată,-

H O T Ă R Ă Ş T E :

A admite parţial acţiunea.

A încasa din contul pârâtului către SA „Adonis Agro Prim”, cu sediul în r-l Străşeni s. Lozova, c/f 1022600017849 în beneficiul „Policontract” SRL cu sediul în mun. Chişinău str. Lunca Bîcului 33/3, c/f 1003600068776, datoria în mărime de 4158 (patru mii o sută cincizeci şi opt) lei, dobânda în mărime de 1679 (o mie şase sute şaptezeci şi nouă) lei 13 bani, cheltuielile de judecată suportate la plata taxei de stat în mărime de 287 (două sute optzeci şi şapte) lei 12 bani, plata taxei de timbru în mărime de 200 (două sute) lei, **în total suma de 6324 (şase mii trei sute douăzeci şi patru) lei 25 bani.**

În rest pretenţiile reclamantului (privind încasarea cheltuielilor de asistenţă juridică) se resping.

Prezenta hotărâre urmează a fi executată benevol, în condiţiile legii, în termen de cel mult 15 zile de la rămânerea definitivă.

Se explică părţilor că, după expirarea acestui termen, creditorul este în drept să solicite executarea silită, în condiţiile Codului de executare.

Dispozitivul hotărârii judecătoreşti se comunică participanţilor la proces, prin expedierea lui la adresa cunoscută de către instanţa judecătorească şi se publică pe pagina web – „https://jst.instante.justice.md".

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data emiterii dispozitivului, prin intermediul judecătoriei Străşeni (sediul central).

Judecător **/semnat/** **Dorina Croitor**

Copia corespunde originalului

judecător Dorina Croitor